

12. Серета, В. “Віктор Чабаненко: “Коли затоплювали Великий Луг, я стояв на Шпиль-горі – це було схоже на кінець світу...””. [www. Pilipyurik.com/](http://www.Pilipyurik.com/)
13. Чабаненко, В. *Січ духовна*. Запоріжжя: Дніпровський металург, 2007.
14. Чабаненко, В. *Моя франкіана*. Запоріжжя: ЗНУ, 2005.
15. *Українське козацтво. Мала енциклопедія*. Київ: Генеза; Запоріжжя: Прем’єр. – 2002.

REFERENCES

1. Siryk, S. “Obraz Ukrainy u movno-hudozhnij systemi V. A. Chabanenka (na materialy poetychnoji zbirky “Orataniya”)”. *Visnyk Zaporiz'kogo oseredku vyvchennja ukrajins'koho diaspory*. 11 (2015): 96-107.
2. Slavutych, Jar. “Orataniya – Ukraina”. *Zaporoz'ka Sich*, Lypen' 24, 2004.
3. Slyzhuk, O. “Literaturne krajeznavstvo Zaporizhzhja j shkil'na literaturna osvita: aspekty vzajemodiji”. *Literaturne krajeznavstvo: problemy, poshuky, perspektyvy: zbirnyk naukovykh statej* (2011): 281-288.
4. Slyzhuk, O. “Poetychnyj dorobok V. Chabanenka na urokah literatury ridnogo kraju”. *Visnyk Zaporiz'kogo oseredku vyvchennja ukrajins'koho diaspory*. 11 (2015): 107-125.
5. Hom'jak, T. “Jogo pryvitav Jar Slavutych”. *Visnyk Zaporiz'kogo oseredku vyvchennja ukrajins'koho diaspory*. 6 (2008): 265-273.
6. Hom'jak, T. «“Zhyttja ljuds'koho stroky stysli...” (pro naukovyj i tvorchyj dorobok V. A. Chabanenka)». *Visnyk Zaporiz'kogo nacional'nogo universytetu: Filologichni nauky*. 2 (2007): 5-9.
7. Hom'jak, T. “Model' svitu-Ukrainy kriz' pryzmu bachennja avtors'koho spryjnattja v poeziji V. Chabanenka”. *Visnyk Zaporiz'kogo nacional'nogo universytetu: Filologichni nauky*. 2 (2015): 156-166.
8. Shevchenko, T. “Velychal'ne slovo filosofiji serca (do 70-richchja vid dnja narodzhennja profesora V. A. Chabanenka)”. *Ukrajins'ka mova*. 3 (2007): 98-104.
9. Shevchenko, T. “Viktor Chabanenko”. *Pys'mennyky zaporiz'kogo kraju*: 3-4. Zaporizhzhja: Khortytsya, 2002
10. Shevchenko, T. “Grani velykogo talantu”. *Khortytsya*. 5 (2003): 3-4.
11. Jurchenko, O. “Koncept “Dnipro” v obraznij movnij kartyni svitu Viktora Chabanenka: tradyciji i novatorstvo”. *Visnyk Zaporiz'kogo oseredku vyvchennja ukrajins'koho diaspory*. 11 (2015): 40-50.
12. Sereda, V. “Viktor Chabanenko: “Koly zatoplyuvaly Velykyj Lug, ja stojav na Shpyl'-gori – ce bulo shozhe na kinec' svitu...””. [www. Pilipyurik.com/](http://www.Pilipyurik.com/)
13. Chabanenko, V. *Sich duhovna*. Zaporizhzhja: Dniprovsk'kyj metalurg, 2007.
14. Chabanenko, V. *Moja frankiana*. Zaporizhzhja: ZNU, 2005.
15. *Ukrajins'ke kozactvo. Mala encyklopedija*. Kyjiv: Geneza; Zaporizhzhja: Prem'jer. – 2002.

УДК 821.161.2Єшк. (045)

ХУДОЖНІЙ СВІТ НАУКОВО-ФАНТАСТИЧНИХ ТА ДЕТЕКТИВНИХ РОМАНІВ ВОЛОДИМИРА ЄШКІЛЄВА

Хорошков М. М., к. філол. н., доцент, Тютюма Т. С., магістр

*Маріупольський державний університет
просп. Будівельників, 129-а, м. Маріуполь, Україна*

ukrkafedra@gmail.com

Стаття присвячена осмисленню художніх особливостей романів Володимира Єшкілєва “Тінь попередника”, “Гніздо”, а також “Побачити Алькор”. Обрані для дослідження романи – яскраві зразки жанрів наукової фантастики та детективу з притаманними постмодерній популярній белетристиці ознаками: інтригуючий сюжет, схильність до провокацій, активна міфотворчість, експлуатація “масонської” теми, езотеричних знань і вчень, “таємної” історії людства, загадок історії тощо. Водночас, художні тексти письменника розширюють жанрові межі сучасної прози, популяризуючи українську літературу з-поміж широкої читацької аудиторії.

Ключові слова: науково-фантастичний роман, детективний роман, постмодерна проза, художній світ.

ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ МИР НАУЧНО-ФАНАСТИЧЕСКИХ И ДЕТЕКТИВНЫХ РОМАНОВ ВЛАДИМИРА ЕШКИЛЕВА

Хорошков Н. Н., к. филол. н., доцент, Тютюма Т. С., магистр

*Мариупольский государственный университет
просп. Строителей, 129-а, г. Мариуполь, Украина*

Статья посвящена осмыслению художественных особенностей романов Владимира ЕшкILEVA “Тень предшественника” (в русскоязычном издании “Питомник богов”), “Гнездо”, а также “Увидеть Алькор”. Выбранные для исследования романы представляют собой примеры жанров научной фантастики и детектива с присущими постмодерной популярной беллетристике чертами: интригующий сюжет, склонность к провокациям, активное мифотворчество, эксплуатация “масонской” темы, эзотерических знаний и учений, “тайной” истории человечества, загадок истории и другое. В тоже время, художественные тексты писателя расширяют жанровые границы современной прозы, делая популярной украинскую литературу среди обширной аудитории.

Ключевые слова: научно-фантастический роман, детективный роман, постмодерная проза, художественный мир.

ARTISTIC WORLD OF SCIENCE FICTION AND DETECTIVE NOVELS BY VOLODYMYR ESHKILEV

Khoroshkov M. M., Tiutiuma T. S.

*Mariupol State University
Budivelnkyiv ave., 129-A, Mariupol, Ukraine*

This article is devoted to the analysis of the artistic peculiarities of the novels “The Shadow of Progenitor”, “The Nest” and also “To See The Alcor” by Volodymyr Eshkilev. These novels represent examples of such genres as science fiction and detective stories. They incorporate the popular fiction features: intriguing plots, provocations and twists, active creation of myths, usage of mason themes, esoteric studies, the mysteries of the human race and history, etc. At the same time, the author’s work widens the genre borders of modern novel, making Ukrainian popular literature more accessible to a broader audience.

Therefore, the purpose of the article is to cover the main parameters of the artistic world of Eshkilev’s novels, characterization of the plot structure of the texts, by means of which the author attempts to create the meta-historical model of the world, to show the two sides of the human world with its eternal battle of good and evil, the sacred and the sins, the true knowledge and falsehood. This idea goes through all the work of the author and can even be found in the fantasy novels “The shadow of Progenitor” and “The Nest”.

Through the world of his novels V. Eshkilev is trying to unite the past and present, as well as looking into the future of the humanity. The author is practically a “postmodern demiurge” – the creator of his own artistic world, that is based on a mythological interpretation of the past, esoteric explanation of the present (such novels as “The Goddess and The Consultant” and “To See The Alcor”) and also futuristic reading of what is to come (found in the novel trilogy “Farengo”).

All his work is united by the author’s concept of the world, in which there is a constant battle of good and evil, of order and chaos, of light and dark. A person must make a choice and his characters are to choose which side they are on. This is the pinnacle of the author’s artistic world as well as his view of it.

Therefore, even though the novels of V. Eshkilev are oriented to the mass reader and have light and entertaining plots of popular fiction genre, they outline the postmodern artistic tendencies and the corresponding view of the world.

The adventure settings, detective plots, erotic scenes, play on myths and cultural codes, active storytelling and creating of the alternate reality, provocativeness and cockiness, at times, the ease of the writing – are all the characteristics of the author’s style. It is also worth mentioning that such novels as “The Shadow of Progenitor” and “The Nest” are great examples of highly underrepresented in modern Ukrainian literature genre of science fiction.

Key words: science fiction, detective, postmodern novel, artistic world.

Постанова проблеми в загальному вигляді та її зв’язок із важливими науковими або практичними завданнями. Сучасна українська література, позбавлена зрештою пафосу національної розбудови, месіанства й винятковості, морально-етичної заангажованості, культурної міфологізації, еволюціонує в бік масовості й, сказати б, постмодерної утилітарності. Ідеться, на наш погляд, про спроби задовольнити потреби сучасного масового читача – стилістично невибагливого, однак звиклого до розмаїття інтелектуальної, пригодницької, фантастичної, фентезійної, детективної літератури різного гатунку, яка дозволяє поринути у віртуальний, альтернативний світ. У вітчизняному письменстві

показовий приклад – художня практика Володимира Єшкілева, який буквально за останнє десятиліття випустив низку романів різних жанрових форм – біографічні (“Втеча майстра Пінзеля”, “Усі кути трикутника”), детективні (“Богиня і Консультант”, “Побачити Алькор”), науково-фантастичні (“Тінь попередника”, “Гніздо”), історично-фентезійні (“Імператор повені”, “Шлях Богомола: роман про Білих хорватів”). Письменника не даремно названо “організатором літературного процесу” (принаймні таку дефініцію подає українська Wikipedia), адже, яскравий репрезентант станіславського феномену, В. Єшкілев переконливо доводить можливість творення нових жанрових форм, активне експериментування зі стилем, апробація нових тем і часом провокативних сюжетів. Його проза сприймається в руслі популярної белетристики, що поєднує пригодницьку фабулу із інтригуючими детективними сюжетами і має на меті передусім розважити читача цікавим постмодерним читивом (про що автор чесно зізнається в численних інтерв’ю). Це, на нашу думку, зумовлює популярність романів В. Єшкілева і водночас робить їх цікавим матеріалом для літературознавчих досліджень, адже вони – свідчення динамічного розвитку й еволюції вітчизняної літератури епохи “пост”.

Аналіз основних досліджень і публікацій з порушеної проблеми. Більшість розвідок, присвячених романістиці В. Єшкілева останнього десятиліття, – це, здебільшого, рецензії на його книжки, або ж інтерв’ю із самим автором. Навіть побіжний огляд публікацій із цієї теми засвідчує брак фахових досліджень. Вочевидь, дається взнаки небажання дослідників займатися “несерйозними” літературними жанрами на кшталт наукової фантастики, або езотеричними концепціями (таємні товариства, магічні ордени), утіленими в детективні сюжети. Відтак, проблеми авторського індивідуального стилю, специфіки його художнього світу окреслені лише спорадично й не системно в рецензіях І. Бондар-Терещенка, О. Гуцуляка, Світлани Пиркало, розвідках Роксани Харчук та інших. З-поміж більш ґрунтовних літературознавчих студій варто виокремити статті Оксани Гольник «Трикутник Володимира Єшкілева: Містико-езотерична стратегія роману “Усі кути трикутника”», «Трансформація жанру “роман-міф” у творчості В. Єшкілева», «Гностичний міф у романах В. Єшкілева» та «Езотеричний дискурс прози Володимира Єшкілева», у яких авторка торкається окремих аспектів естетики художнього світу письменника, жанрових параметрів окремих романів, проблем стилю та образної системи. Цікаві спостереження над окремими аспектами творчості письменника (зокрема, біографічними романами) містяться у статті О. Галича «Особливості постмодерної квазі-біографії: В. Єшкілев “Усі кути Трикутника”». Окремо варто виділити дисертацію Зої Шевчук “Засоби моделювання історії в постмодерній українській прозі”, де з-поміж іншого розглянуті форми письменницької гри з історією, історичним часом та альтернативною історією в романах “Адепт” та “Імператор повені”.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. У пропонованій статті натомість увага зосереджена на жанрово-стильових особливостях науково-фантастичних романів “Тінь попередника” та “Гніздо”, а також детективу “Побачити Алькор”. Крім того, зроблена спроба осмислити пропоновані художні тексти крізь призму естетики постмодерну з її фрагментарністю письма, провокативністю викладу, грою міфами, культурними кодами та сюжетами авантюрно-пригодницького характеру, езотеричною складовою і символікою.

Формулювання мети статті (постанова завдання). Метою статті, отже, є окреслення основних параметрів художнього світу романів В. Єшкілева, характеристика сюжетно-композиційної (подієвої) структури текстів, за якою прихована спроба створити метаісторичну модель буття, показати двоплановість людського світу з його одвічною боротьбою добра і зла, сакрального і профанного, істинного знання із фальшивим. Ця наскрізна ідея проходить через більшість романів автора й оприявнюється навіть у фантастичній фабулі романів “Тінь попередника” та “Гніздо”.

Виклад основного матеріалу з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Стиль письменника – цілісне художнє явище, яке, за В. Жирмунським,

“...означає не тільки фактичне співіснування різних прийомів, а й внутрішню взаємну їхню зумовленість, органічний чи систематичний зв'язок, що існує між окремими прийомами” [7]. Отже, поняття стилю відображає взаємозв'язок між змістом (сюжетно-подієвий компонент) та формою його втілення. Крім того, художній стиль письменника є вираженням його світогляду, втіленим в образах відповідними мовними засобами. Так, романам “Тінь попередника”, “Гніздо” та “Побачити Алькор” притаманна символічність, яка виявляється як на рівні творення специфічної концепції буття (двопланового, сповненого таємниць трансцендентного, езотеричного, доступного для розуміння лише обраним), так і на рівні, скажімо, колористики: “червона кімната” (науко-фантастичні романи “Тінь попередника”, “Гніздо”); “Загадковий маг червоної гілки”, “Але за цим фасадом чорні троянди незримих магичних царств”, “Але телефонний номер кілера залишився в старому органайзері – закодований, акуратно записаний червоною гелевою ручкою”, “Їй наснилась ніч, освітлена червоними лампами спальні мага”, “Традиція червоної гілки” (“Побачити Алькор”). Червоний – символ крові й вогню, бо це – гарячий колір. У ньому – всі сторони життя: з однієї – повнота життя, свобода та енергія; з іншої – ворожнеча, помста й агресивність. З одного боку – це символ кохання, а з іншого – символ страждань. І водночас, він відсилає читача до світу трансцендентного, світу магичних ритуалів [4].

Уже на рівні сюжету науково-фантастичні романи “Тінь попередника” і “Гніздо” символічно репрезентують зіткнення буденного (профанного) світу зі світом таємного. За карколомною фавулою міжзоряних перельотів, позаземних світів, масштабних баталій приховано існування давніх таємних орденів (та сама масонська тема із “Побачити Алькор”, “Усі кути трикутника”, “Богиня і Консультант”), таємниці походження людини (сюжет про матерів Піфії й теорія про штучне створення людини), зіткнення з таємничими позаземними цивілізаціями (праотці, інтерпретація “божественного” втручання). У цьому фактично весь В. Єшкілев, який, за цілком слушним спостереженням Оксани Гольник, “...поєднує захопливу інтригу й глибокі роздуми про таємниці буття, ліричні пасажі й інтелектуальні загадки” [3, с. 54].

Символічною постає і соціальна структура суспільства майбутнього. Людина, за Єшкілевим, підкорює всесвіт, колонізує планети, досягає технічної могутності, що межує з магією, однак залишається тією ж самою людиною ХХ – ХХІ століття, перейнятою боротьбою за владу, схильною до тоталітаризму й пригноблення собі подібних. Говорячи в романах “Тінь попередника” і “Гніздо” про тоталітарну за своєю суттю імперію, автор водночас не сприймає її суто негативно. З одного боку, це – тоталітарне суспільство, яке позбавляє індивідуальності й свободи вибору, а з іншого – рятівний ковчег, у якому народи переживають якісь бурхливі події, цей ковчег їх рятує як біологічний вид. Потім народи нарікають, що в цьому ковчезі було погано, але якби не ковчег, то, можливо, вони б уже не існували [5].

Двоплановість, уявлення про своєрідну “вертепність” світу покладена в основу стратегії сюжетотворення роману “Побачити Алькор”. Перший вимір авторської оповіді присвячений подіям так званого профанного світу (наприклад, зображення орденів, історія таємної зброї і боротьба за неї, споконвічне суперництво між таємними товариствами, розслідування нападу на Храм тощо), а другий – реалізує ідеї сакрального характеру, переважно гностицизму – істинність знання, необхідність пізнання таємниць буття, збереження й передача сакральних знань. На рівні сюжету це втілено в майстерному поєднанні детективного сюжету (напад на масонський храм, початок розслідування, викрадення таємничого могутнього артефакту) з ідеєю існування таємного знання (магічного, езотеричного) та людей, які його оберігають і передають у часі (масони, чаклунські ордени). Тут же натрапляємо на популярну і раніше, і в наш час ідею: за політиками, державними діячами та чиновниками приховані окультні сили, які таємно керують світом упродовж усієї історії людства (концепція таємного всесвітнього уряду). У науково-фантастичних романах ця ідея трансформується в існування прадавньої

могутньої цивілізації, яка створила людську цивілізацію і продовжує керувати її еволюцією через посвячених і знаючих.

Немає жодних заперечень, що саме життєвий досвід є найголовнішим складником формування індивідуального стилю автора. Митець, по суті, утілює власне уявлення про світ, свою особисту рефлексію. В одному з інтерв'ю В. Єшкілев зазначав, що вивчав обряди масонства, таємних угруповань, “за своє життя спілкувався з дуже багатьма просвітленими людьми: з монахами в Єгипті і Лівії, з тибетськими монахами, з дуже просунутими людьми і в нас в Україні” і сам є езотериком. Отже, закономірно, що автор у романі “Побачити Алькор” оповідає нам про гностичні таємні товариства – “Червона Гілка” / “Око Півночі” та масонів, які воюють між собою за Машину проклять, яка *“поєднує наш світ з іншими рівнями буття”*. Хранителями цих машин та таємниць є масони, сучасні нащадки яких мають оберігати цю Машину. Сам письменник зазначає, що масонство – це орден, який має своїм девізом “Порядок проти хаосу”, тобто є тією силою, що оберігає розумний світоустрій (схожу функцію виконують матері Піфії з романів “Тінь попередника”, “Гніздо”).

Висновки за проведеним дослідженням і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. У своєму романному світі В. Єшкілев прагне поєднати минуле й сучасне, а також зазірнути в майбутнє людства. Фактично автор виступає типовим “постмодерним деміургом” – творцем власного мистецького світу, заґрунтованого на часом фентезійному, міфологізованому прочитанні минулого (“Імператор повені”, “Шлях Богомола: роман про Білих хорватів”), езотеричному трактуванні теперішнього (романи “Богиня і Консультант”, “Побачити Алькор” показують звичну нам реальність крізь призму давніх езотеричних учень і гностичних знань), а також футуристичному прочитанні майбутнього (романи задуманої трилогії “Фаренго”). Усі ці твори об’єднує авторська концепція світу, де постійно відбувається боротьба добра і зла, порядку і хаосу, світла і темряви. І людина мусить робити вибір, відтак герої повсякчас обирають, на чиєму вони боці. Це наріжний камінь художнього світу письменника, його світогляду.

Водночас романи В. Єшкілева за своїм стилем є типово постмодерними творами, для яких характерна мозаїчність, колажність та фрагментарність художнього тексту, що виявляється як на рівні сюжетотворення, так і на рівні наративу. Звернення письменників до фрагментарного наративу, передусім, можна пояснити тим, що “в ситуації постмодерну фрагмент втілює плюралістичний світогляд та світосприйняття” [1, с. 14]. За словами дослідників, “фрагментований дискурс” і “фрагментованість оповіді” – прояви “постмодерністичної чутливості”, які відтак є рушійними елементами художньої літератури та належать до термінологічного апарату сучасного літературознавства [2]. І досліджувані твори В. Єшкілева якраз і підтверджують згадану тенденцію. Техніка творення фрагментарного дискурсу в них не стільки ознака індивідуального стилю автора, скільки ознака художнього світогляду всієї доби, складова мистецького контексту епохи.

Отже, романи В. Єшкілева попри свою виразну зорієнтованість на масового читача, розважальність, позірну “легкість і простоту” сюжету, притаманну популярній белетристиці, відображають мистецькі тенденції постмодерної доби і відповідний художній світогляд. Пригодницька фабула, детективний сюжет, наявність еротичних сцен, гра з міфами, культурними кодами, активна міфотворчість (творення альтернативної реальності), провокативність, часом епатажність, стильова невимушеність – характерні риси прозописьма автора. Окрім того, романи “Тінь попередника” і “Гніздо” – яскраві зразки жанру наукової фантастики – жанру, не надто розробленому в сучасній українській літературі. Відтак, творчість В. Єшкілева сприяє розширенню жанрових обріїв вітчизняної прози.

ЛІТЕРАТУРА

1. Костюк В. І. Поетика фрагменту і художня цілісність твору : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.06 / НАН України ; Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка. – К., 2000. – 17 с.

2. Ильин И. Постструктурализм, деконструктивизм, постмодернизм / Илья Ильин. – М. : Интрада, 1996. – 255 с
3. Гольник Оксана Прийом реплікації як спосіб авторської нарації у романі В. Єшкілева “Усі кути трикутника” / Оксана Гольник // *Studia Methodologica* : збірник наукових праць / Volodymyr Hnatyuk National Pedagogic University of Ternopil ; Editorial Board: N. Poplavs’ka, M. Tkachuk, T. Oliynyk. – Ternopil : TNPU, 2015. – Issue 40 : Пам’яті доктора філологічних наук, професора, академіка Академії вищої школи України Романа Гром’яка (1937-2014). – С. 323–328.
4. Символіка кольорів – електронний ресурс <http://about-ukraine.com/simvolika-koloriv/>
5. Наталя Дудко. Володимир Єшкілев: “Майбутнє буде більш жорстким, тоталітарним і менш гуманним” // Ратуша: сайт газети Львівської міської ради. – Режим доступу: <http://gk-press.if.ua/x5981/>
6. Біла І. Метароман Г. Пагутяк: текст і контекст : автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. філол. н.: спеціальність 10.01.01 - українська література / І. Біла. – Дніпропетровськ, 2011. – 22 с.
7. Новиченко Л. Вчора. Сьогодні. Завтра. – У кн. : Проблеми. Жанри. Майстерність. – К. : Рад. Письменник, 1976. – Вип. 1. – С. 10-36.

REFERENCES

1. Kostyuk V. I. Poetyka frahmentu i khudozhnia tsilisnist tvoriv : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.01.06 / NAN Ukrainy ; Instytut literatury im. T. H. Shevchenka. – K., 2000. – 17 p.
2. Ilin I. Poststrukturalizm, dekonstruktivizm, postmodernizm / Ilya Ilin. – M. : Intrada, 1996. – 255 p.
3. Holnyk Oksana Pryiom replikatsii yak sposib avtorskoi na ratsii u romani V. Yeshkileva “Usi kuty trykutnyka” / Oksana Holnyk // *Studia Methodologica* : zbirnyk naukovykh prats / Volodymyr Hnatyuk National Pedagogic University of Ternopil ; Editorial Board: N. Poplavska, M. Tkachuk, T. Oliynyk. – Ternopil : TNPU, 2015. – Issue 40 : Pamiati doktora filolohichnykh nauk, profesora, akademika Akademii vyshchoi shkoly Ukrainy Romana Hromiaka (1937-2014). – P. 323–328.
4. Symvolika koloriv – elektronnyi resurs <http://about-ukraine.com/simvolika-koloriv/>
5. Natalia Dudko. Volodymyr Yeshkiliev: “Maibutnie bude bilsh zhorstkym, totalitarnym i mensh humannym” // Ratusha: sait hazety Lvivskoi miskoi rady. – Rezhym dostupu: <http://gk-press.if.ua/x5981/>
6. Bila I. Metaroman H. Pahutiak: tekst i kontekst : avtoref. dys. na zdobuttia nauk, stupenia kand. filol. n.: spetsialnist 10.01.01 - ukrainska literatura / I. Bila. – Dnipropetrovsk, 2011. – 22 p.
7. Novychenko L. Vchora. Sohodni. Zavtra. – U kn. : Problemy. Zhanry. Maisternist. – K. : Rad. Pysmennyk, 1976. – Vyp. 1. – P. 10-36.

УДК 821.161.2-311.6(045)

ОБРАЗ НЕСКОРЕННОЇ ЛЮДИНИ В ТОТАЛІТАРНОМУ СВІТІ РОМАНУ НАТАЛКИ ДОЛЯК “ЗАГУБЛЕНИЙ МІЖ ВІЙНАМИ”

Чижик К. В., студент

*Маріупольський державний університет
просп. Будівельників, 129-А, м. Маріуполь, Україна*

katyusha.evteeva@bk.ru

У статті проаналізовано роман Наталки Доляк “Загублений між війнами”. Акцентовано увагу на змалюванні образу нескореної людини в романі, людини, загубленої між війнами та перейнятою боротьбою за власне “я”. Досліджено образну систему роману крізь призму головного героя.

Ключові слова: художній образ роману, жанрова специфіка, психологізм, символ.